Abstrakt

Diplomová práce se zaměřuje na uplatnění role sociálního pracovníka v procesu formální podpory dětí při rozvodu rodičů, konkrétně podpory formou mediace, OSPOD, sociální terapie nebo využití některé neziskové organizace zaměřující se na problematiku pomoci rodinám nacházejících se v náročné životní situaci. Cílem práce bylo zjistit, jak lidé, kteří v dětství či dospívání zažili rozvod rodičů a využili služeb sociálních pracovníků, hodnotí poskytnutou pomoc a jakou roli pro ně sehrál sociální pracovník v celém procesu rozvodu. Cíle práce bylo dosaženo za pomoci kvalitativního výzkumu. Výzkum sestával z hloubkových rozhovorů s lidmi, kterým se rozvedli rodiče, když byly děti, a zároveň nebyli v době rozhovoru starší 25 let, aby jejich vzpomínky na rozvod rodičů a využití psychologické podpory nebyly příliš vzdálené. Výsledný výzkumný soubor čítal 9 osob, které v dětství zažily rozvod svých rodičů. Výzkum ukázal, že zkušenosti dětí s profesionální podporou během rozvodu jsou velmi rozmanité a často závisí na individuálním přístupu pracovníků, jejich schopnosti navázat důvěru a respektovat prožívání dítěte. Z výzkumu vyplynulo, že děti vnímají jako největší oporu blízké osoby z neformálního prostředí, zatímco profesionální podpora bývá mnohdy vnímána jako nedostatečná nebo neosobní. Zásadním faktorem pro pozitivní dopad profesionální pomoci se ukázala být emoční dostupnost pracovníka, citlivá komunikace a dlouhodobost vztahu.

Klíčová slova: Rodina, rozvod, dítě, profesionální podpora dětí, sociální pracovník